

Letna plača 2 gold.
Društveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 glđ.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Je li čebelarstvo v dobiček ali v zgubo? — Dopis. — Letno plačo so odrajtali za l. 1879.

Je li čebelarstvo v dobiček ali v zgubo?

je predmet in prašanje, na katero se razno odgovarja. Eni povzdigujejo čebelarstvo čez vse, njim vedno le dobičke donaša; drugi ga nasproti ravno tako zametujejo, njim je le v vedno zgubo. Kdo ima prav? Kje je resnica? Pri dvojni nasprotni trditvi je resnica navadno v sredi. In tako je tudi s čebelarstvom.

a) Čebelarstvo donaša mnogo dobička ter vrže, če gledamo na delo in založni kapital, večje obresti, kakor katero koli: živinoreja, poljedelstvo ali tudi obrtništvo. Številki in izgledov ne bomo navajali, ker smo jih že mnogokrat, od kar časa naš list izhaja. Da pa čebelarstvo ne more vsako leto dobička donašati, je gotovo vsakemu razumnemu jasno, ker odvisno je ne le od vremena, ki ni nikoli v naši oblasti, ampak še od mnogo drugih pogojev.

Tako je, kar se tiče tvarinskega, neposrednega, denarnega dobička. Posredno je čebelarstvo kmetovalcu pač vselej v dobiček, če ravno medú in voska nima niti kaj spraviti niti prodati, n. pr. z oplodovanjem rastlinskega in sadnega cvetja.

Enako je z pravnim ali moralničnim dobičkom; tudi tega nam nobena slaba letina ne vzame.

b) Ali nekterim se čebelarstvo tako slabo sponaša, da ko so začeli znabiti z veliko gorečnostjo čebelariti, zgubijo vse čebele in še vso vnemo za nameček. Čebelarstvo takim opečenim mnogokrat ni družega, kakor le prazna, škodljiva igrača; le za ljudi, ki pravega dobička ne poznajo, ali pa ne vedó kam z denarji in s časom. Taki postanejo mnogokrat naj večji nasprotniki čebelarstva ter s svojim vednim zabavljanjem marsiktere od tega odvrnejo, ko bi jim bilo lahko mogoče k velikemu pridu. Se vè da, smo že tudi od tega v „Čebeli“ govorili,

ali nek primerljaj in dopis nas je napotil še enkrat obširnišo besedo o tem spregovoriti. Celega dopisa ne bomo objavljali zaradi pomanjkanja prostora, ga pa tudi treba ni, ker v prvih treh stavkih smo pod čerko b) ves dolg obseg povedali.

Dopisnik D. ne praša, kakor mi: Daje li čebelarstvo dobiček ali zgubo? ampak naravnost trdi: Čemu ljudstvo slepiti z zagovarjanjem in priporočevanjem čebelarstva! Začel sem ga, pravi dalje, z ajfram (!), pa se prepričal in skušal, da ni družega, kakor slepotija.*) Zgubil sem vse čebele ter tako ves denar proč vrgel. Zato si bom pa tudi prizadeval in jaz mislim, da sem to dolžan, vsakega pred škodo in nesrečo svariti. Ali morete kaj temu ugovarjati?**)

Da — ugovarjamo z vzroki, zakaj nekteri začetniki nimajo sreče, ter so mnogokrat ob vse čebele in za nje potrošen denar. Ti pa so navadno ti-le:

Lakomnost. Sosed ima s čebelami srečo, zakaj bi je pa tudi jaz ne imel! Kupi se toraj en ali tudi nekaj panjev čebel; pa — lakomnost je za petami —! slabih rojičev ali lahkkih starcev, da so cenejši in ni treba veliko za-nje potrositi. O slabem vremenu se naj berž tudi ne pitajo, ker škodo je za pitanec denarje izdajati. Tako panjiči medlijo, dokler se čebelice ne pozgubijo, ali se jih ne usmilijo kake ropnice ali črvi. Potem pa tarnanje ali celó zabavljanje.

Preveliko veselje do čebelarstva je drugi vzrok, da se marsikteremu začetniku vse pokazi ter njegovo veselje v nejevoljo spremení. Korenine nevem kje ima, ali v napuhu ali v preveliki lakomnosti. Je pa ta vzrok škodljivo nagnenje hitro obogateti — po mnogih rojih. Zato bolj kakor čebele rojijo, več kakor panjev štejejo, večje je veselje. Nasledek tega je enak unemu prvemu. Tretji in četrti roji morajo — samo po sebi se umé — majhni in slabi biti; še slabši ne mara so izrojenci. Preden bo matica oplodena, ali saj gotova, preden nova zalega izleze, mine spomlad in z njo rastlinsko cvetje, travniki so pokošeni in paše ni nikjer. Panjiči ostanejo pravi slabiči, da imajo ropnice in črvi vsó prostost svoje pogubljivo delo začeti, dokler panjiči niso končani. Naj bi mladi čebelar ne bil iskal svojega veselja v mnogobrojnih panjih, ampak v dobrih, močnih panjih, ter bi bil tretje in četrte roje ali združeval, ali izrojencem nazaj vrnil, bi še dandanašnji čebelaril ter svoje veselje imel, tako pa je ob vse ter postal zagrizen nasprotnik in zabavljivec. Da bi bil sam kriv svoje nesreče, tega se vé da nikdo ne spozná — čebele so krive, in čebelarstvo priporočevati, je slepotija!

Nevednost v čebelarstvu je zadnji vzrok, da se marsikteri začetnik opeče. Ta nevednost se razodeva na mnogo viž. Že pri na-

*) Kako milostno! Dobro, da ni dopisnik celó rekel: sleparija in goljušija!
Vredn.

**) Vam nič družega, kakor: Bog daj norcem pamet. Da koga ne zápeljate, hočemo nekaj vzrokov take nezgode v „Čebeli“ navoditi; potem tudi nekaj počmočkov.
Vredn.

kupovanji čebel ni previdnosti. Ne gleda se, ima li panj mlado ali staro matico; zadosti ali premalo hrane do paše; mlado ali staro satovje; pripraven ali nepripraven panj, i. t. d., kateri panj prodajalec priporoča in kterege cenejše dá, tisti se pa vzame; če se potem veselje kmalo v žalost spremeni, kdo je tega kriv? Naj pa bode, da je prodajalec poštenjak ter začetniku prodal res dober panj, če je pa nevednost tovaršica novega čebelarja, je tudi rodovitna mati še mnogo drugih napak, pri katerih čebelarstvo ne more napredovati. Namesti panj odrejevati, mu v vseh potrebah pomagati, se zaradi nevednosti pustí, da vse gré, kakor ravno samo hoče. Nič se ne gleda, kje čebelnjak stoji; ne, imajo li čebele potrebin pokoj, potrebno hrano, potrebno toploto ali ne i. t. d.

(Konec prih.)

Dopis.

— *Od Gorenjskih Jesenic.* Zdaj vidim in spoznam, da za človeka je naj boljše vse prerokovanje opustiti. Lansko jesen smo prerokovali, da dobimo letos zgodnje roje in glej, še nikoli niso čebele tako pozno rojile, kakor letos. Ker je bila spomlad tako hladna in deževna, smo prerokovali, da nam bodo čez leto roji in izrojenci zaradi lakoti umirali in glej rožnik se je malo sramoval svojega kislega sprednika ter se je, čeravno ga je od začetka posnemal, poslednjič vendar poboljšal in nam dajal toploto in cvet. Nenadoma in vidno so si čebele pomagale in smemo reči, da po okoljšinah so prav dobre. Ne le roje, celó že vnuke imamo; tudi se najde tú in tam popolno zaleplen sat z medom ter se smé panju brez skrbi vzeti.

— Jaz sem z novim panjem prav zadovoljen, in se le čudim, kako morejo nekteri čebelarji tako trdovratno se starega oklepati; po nobeni ceni bi ne hotel več starega panja z nepremakljivim satovjem v čebelnjaku imeti.

— Letos mislim dva panja čebel v Prago poslati in sem já nalašč za potovanje naredil. Kdaj pa moram panja poslati, da o pravem času dospejo?*) Naj bi zlata Praga tako dalječ ne bila!

Letno plačo za leto 1879

so plačali sledeči častiti in spoštovani udje čebelarkega društva.

I.

Gospod Adamič Avgustin, učitelj na Dobrovi . . .	1 gld. — kr.
„ „ Ambrožič Miha, posestnik v Mojstranah . . .	2 „ — „
Čast. „ „ Arzenšek Matija, župn. v Grižah . . .	2 „ — „

*) Kdor misli kaj v razstavo poslati, mora do 25. avgusta naznaniti, kaj bo poslal. Do 6. septembra mora poslano v Pragi biti. Natanjčnije naznanilo je v 5. listu str. 20.

	Gospod	Arzenšek Anton, učitelj v Stranica	1	gld.	—	kr.
	"	Brence Franc, posestnik v Hraščah	1	"	—	"
Čast.	"	Bezenšek Jurij, župnik v Čadramu	2	"	—	"
	"	Bregar Jožef, posestnik v Pristavlji vasi	1	"	—	"
	"	Bajec Jožef, posestnik v Višnjah	1	"	—	"
	"	Bratina Anton, župan na Ustji	1	"	—	"
"	"	Bartol Baltazar, župnik v Ihanu	2	"	—	"
	"	Bizjak Jožef, posestnik v Stranski vasi	2	"	—	"
"	"	Crobath st. defin. v Ljubljani	3	"	—	"
Vis. blg.	"	Rudolf grof Chorinsky, c. kr. vladni svét.	2	"	—	"
Čast.	"	Čebular Franc, župnik v Povirju	2	"	—	"
	"	Černčič Dionizij, hišnik v Dulah	1	"	—	"
	"	Dekleva Alojzij, posestnik v Postojni	2	"	—	"
"	"	Domicelj Anton, vikar v Črnomvrhu	2	"	—	"
	"	Domicelj Janez, posestnik v Zagorji	1	"	—	"
	"	Dolenc Oroslav, svečar v Ljubljani	2	"	—	"
	"	Dominko Franc, učitelj v Kobaridu	1	"	—	"
"	"	Erjavec Matija, vikar v Sturijah	2	"	—	"
	"	Fojker Franc, posestnik pri sv. Ožbaldu	1	"	—	"
"	"	Grivic Franc, duh. pom. v Leskovcu	2	"	—	"
	"	Gruntar Janez, posestn. v Kobaridu št. 64	2	"	—	"
	"	Gruntar Janez, posestn. v Kobaridu št. 65	2	"	—	"
"	"	Herg Lovrencij, župn., duh. svét v Lembahu	2	"	—	"
	"	Heržič Anton, profesor v Osieku	2	"	—	"
"	"	Hofsteter Janez, dekan v Postojni	2	"	—	"
"	"	Jarc Franc, duh. pom. v Leskovcu	2	"	—	"
"	"	Jarc Jernej, župnik v Dolu	2	"	—	"
"	"	Jugovic Anton, župnik v Borovnici	2	"	—	"
"	"	Kapus Janez, župnik v Kropi	2	"	—	"
"	"	Kalt Gašpar, župnik v Vešprinji	2	"	—	"
"	"	Klinar Franc, učitelj v Št. Vidu	1	"	—	"
"	"	Ključevšek Ignacij, župn. v Spodnjem Logu	2	"	—	"
"	"	Kocijan Andrej, posestnik v Povirju	1	"	—	"
"	"	Kolarič Jožef, župnik na Razborji	2	"	—	"
"	"	Koman Jožef, župnik v Sežani	2	"	—	"
"	"	Koprivnikar Janez, župnik na Savi	2	"	—	"
"	"	Krašovec Jurij, župn. v Šmartnem, podp. ud	3	"	—	"
"	"	Križaj Jurij, dekan v Kamniku	2	"	—	"
"	"	Krištofič Lovrencij, f. oskerbn. v Sv. Ožbaldu	2	"	—	"
"	"	Kulavie Matija, župnik v Št. Vidu	2	"	—	"
"	"	Lesjak Valentin, župnik v Dvoru	2	"	—	"
"	"	Lenasi Anton, posestnik v Sajevcih	1	"	—	"
"	"	Ličan Aleksander, tergovec v Bistrici	2	"	—	"